



52281-06-19

21/11/2019

תלה"מ

בית משפט לענייני משפחה תל אביב - יפו

בפני השופט:

ארז שני

- נגד -

הנתבעת:

מ. ל.

עו"ד שני בן-דוד

התובע:

ג. י.

עו"ד עודד קישוני

החלטה

הדיון דהיום נקבע, בעצם, בשלושה נושאים: שתי חוות הדעת האחרונות אשר הגיש מכון "מפגשים", גם פגישה שערכתי עם הקטינות, כבנות 8 ו-10 לבקשת ב"כ האם.

ביום 15.09.2019, אגב נוהל הטיפול בניכור הורי הקיים במחוז תל אביב - יפו, נתתי החלטה שמן הראוי לומר כי לגביה הוגש ערעור על-ידי האם, במסגרתו לא נתבקש עיכוב ביצוע בבקשה נפרדת גם לא ניתן עיכוב ביצוע - משמעות הדברים שבית המשפט צריך להמשיך במלאכתו.

אגב אותה החלטה הסברתי כי לאם בן זוג, אמו של בן הזוג מתגוררת בעיר, האם רוצה לעבור ל....., האב סירב להסכים לאותו מעבר ותסקיר שהוגש בעניין קבע כי לא לאשר את המעבר, שאחרת קיימת סכנה לניכור הורי.

משלא ניתן אישור המעבר עבור האם ובן זוגה כשהאחרון הוא דמות פעילה בצורה בלתי רגילה בסוגיה שלפנינו, להתנהלות כוחנית ומצב הדברים אינו רק שהבנות מסרבות לפגוש באב זה חודשים, אלא שהדברים התקדמו יותר והן היום מצהירות כי גם בתמורה להסכמה למעבר ב..... לא יפגשו הן באב אלא כאשר תסכים הבת לכך, מי יודע האם ומתי, תוך שהיא מסבירה כי האב מיותר וממילא בן הזוג, די בו.

אמרתי אגב אותה החלטה לעיל, כי אני רואה באם מנכרת, כי התנהגותה היא, בעצם, פגיעה בקטינות והיא מוכנה "מן היקב ומן הגורן" לטענות אשר ינציחו את הניכור ההורי, בבחינת "מה שלא הולך בכוח ילך בעוד יותר כוח".

מן המפגש עם הבנות יצאתי היום תוך שאני אומר לצדדים במפורש כי יצאתי מזועזע.

הסבירה לי הבת הבכורה כי אני איני ולא כלום, היא לא תפגוש באביה ואין לדעתה דבר שאני יכול לעשות לה.

הוסבר לי שמדובר באבא אלום, שכן משאחז הוא בידה של הקטינה אגב שיחה, די בכך לצורך אלימות; הוסבר לי שאסור לבית המשפט לומר לקטינה לפגוש את אביה.

במילים אחרות: אם כשמיניתי את מכון "מפגשים" היינו בתחילתו של הניכור, אז היום אנו עמוק בתוכו, תוך ששוב אני אומר שנאמר לי על-ידי הקטינות ולא על-ידי המכון שאני יכול להחליט כרצוני ואין בדעתן לציית לי.

למעשה לא רק לי הקטינות אינן מתכוונות לציית.

בעולה מחוות הדעת של מכון "מפגשים", כאשר ביקשו עובדות המכון מן הקטינות שלא לדבר על המעבר ל.... התעלמו הקטינות מבקשתן ושוחחו רק על מה שרצו לשוחח עליו ואחת היא לי האם תודרכו לעשות כן מראש אם לאו.

האם החליטה שאין היא משלמת למכון את שכרו בשל צרכיה הכלכליים, עד תאריך מסוים, אך בחרה שלא ליתן שיק דחוי ולא שילמה עד עצם היום הזה וכך "תיפטר" היא מן המכון שהוא לצנינים בעיניה.

ביום 27.10.2019 כתב מכון "מפגשים" כי בלא סנקציות אין כל סיכוי שתצלה עבודת המכון; כי האם לא רואה את הפגיעה הקשה שהיא פוגעת בבנות כאשר היא משתמשת בה כשלוחה למטרותיה, כך לשון חוות הדעת והן קובעות במפורש כי היא שוללת מן הבנות את האפשרות הרגשית לחיות את חייהן ומודיעה שהיא לא מבינה מדוע היא צריכה לשלם על הטיפול.

עצוב לראות את חוסר ההבנה, שכן הרושם שלי מן הבכורה הוא של תחושת "כל-יכולת", שאין עליה מוראו של איש, מצבה החברתי ככל הנראה אינו טוב והיא מתנהגת בכוחנות שלא רק כפי גילה, אלא שאינה מתאימה לשום גיל.

צריך ילד המתנסח בבהירות כמו שמתנסחת הבכורה לראיית מציאות לא נכונה על-מנת לומר לשופט שהוא בבחינת מי שאינו יכול לעשות דבר וביכולתו של הקטין לכפות רצונותיו על כל "עולם המבוגרים". תפיסת עולם שכזו משקפת סיכון גבוה לשלומה הרגשי של הקטינה.

צריך להבין כי קטין גם הוא אדם ואם המשלחת ילדיה, בלי שום מגבלה, לשמש "שופר" לאכיפת רצונותיה יכולה בקלות למצוא עצמה בסופו של יום כמי שלא שולטת בעצמה בתהליך.

משהגיעו הצדדים לאן שהגיעו, התפשט הסכסוך מעבר לתחומי התא המשפחתי.

מסתבר שאי מי טוב לב במיוחד טרח לקשר בין בנה של בת זוגו הנוכחית של האב באמצעות אביו של אותו קטין, חברו של בן הזוג לבין הבנות ושאלה יוכלו לומר לי כי האב היכה אותן.

במילים אחרות: ה"רעל" הרגשי הולך ומתפשט ונפגעים ממנו גם מעגלים נוספים מעבר למשפחה עצמה.

בין ההמלצות בתסקיר מצאתי בדיקה למסוגלות הורית וכרגע איני בטוח שיש צורך להורות עליה, מן הטעם הפשוט שענייני לא במשמורת, אלא בחובת הבנות לפגוש באביהן ולהבין כי אין "כל-יכולת".

אין אני מתכוון בשלב זה להיכנס ליחסי הבנות עם בן הזוג של האם, בן זוג אותו החליטה הבת הבכורה להחליף באביה. ברור לי ראשית כי שני הצדדים נדרשים להדרכה הורית כאן ועכשיו ואני מורה לשירותי הרווחה ליתן הדרכה זו.

אמרתי בעבר ואומר אני עתה – בית המשפט אינו רשאי להתיר להורה לעשות בקטין שימוש לצרכיו גם לא לעשות שימוש ב"נשק" הציני של ניתוק הקשר עם ההורה האחר בלא הצדק סביר.

האם משמשת בית עיקרי לקטינות, המצב אליו הגענו של התכחשות מוחלטת לאב, שנאתו ותחושת האומניפוטנציה תוך שדעתה של הבכורה נכפית על הקטנה רובצת בראש ובראשונה לפתחה של האם.

אין זה משנה האם האב התנהג כיאות בכל המפגשים אם לאו. דרך הפעולה של "אם לא תסכים לעבור ל.... לא יהא עוד מעצור בהתנהגות כלפיך" היא בבחינת מה שאינו עולה על הדעת.

עשיית דין עצמי של "איני משלמת למכון, איני נוקפת אצבע למנוע את תחושת האומניפוטנציה, להפך, ההיתר לבן הזוג למסור מסרים כפי שמוסר" – כל אלה פעולות בלתי חוקיות ודומה שהאם לא שכחה דבר ולא למדה דבר.

כך, בעצם כביכול הצליחה האם להוציא עצמה ממרכז המוקד ולשים את בתה הבכורה בת ה-10 כמי שאמורה להתריס כנגד בית המשפט.

צר לי על הקטנות, אך שום בית משפט לא יסכים שצד מעורב גם קטין, יאמר לו בלשון מלעיגה שאין הוא יכול לעשות דבר.

אולי צריך להבין שלביהמ"ש אסור שלא לעשות דבר.

לעת הזו סבור אני כי הותרת הקטינות עם האם ובן זוגה מהווה סיכון לשלומן הרגשי ומן הראוי להתחיל לשקול בין לזמן מה ובין באורח אחר את הוצאתן מבית האם.

מורה אני לפקידת הסעד במקום מגורי הקטינות להיכנס בעובי הקורה ולבדוק האם נדרש טיפול על-פי חוק הנוער (טיפול והשגחה) וגם להודיעני דבר.

מתיר אני למכון "מפגשים" להתחיל ולגבש תכנית שמטרתה להסביר לקטינות כי אינן יכולות לעשות את אשר חפצות הן ובכל מקרה ממליץ אני למותב העיקרי שלא להעז, לחזור ולשקול את מעבר הקטינות ל...., בוודאי לא כל עוד יחודש הקשר עם אבי הקטינות.

האם תפרע חובה למכון "מפגשים" תוך 5 ימים מהיום, שאם לא כן אראה בה כמי שלא מילאה הוראה חוקית.

בהינתן חומרת המצב הניצבת בפניי לא רק שמורה אני על המשך הטיפול במכון "מפגשים" כפי הוראותיו, אלא קובע אני שאם האמא לא תביא את הקטינות או מי מהן אל המפגש גם לא תפרע חובה, עולה בדעתי לנקוט נגדה בין השאר את הסנקציות הקבועות בחוק ההוצ"פ בהן בית המשפט יכול גם לעשות שימוש ולו מכוח סעיף 75 לחוק בתי המשפט – לאמור כי בשלב הראשון אם לא תציית האם להוראותיי עשויה למצוא עצמה עומדת בפני הליכים שונים ועדיף להימנע מן הדברים.

המזכירות תקבע מועד נוסף בעוד 30 יום, על-מנת שתודיעני פקידת הסעד מה הליך ננקט בעניין של הקטינות תוך שאני מבהיר, שאם סוברות הקטינות שאין לבית המשפט מה לעשות – צריכים לפחות הוריהן לדעת שהדברים עלולים להסתיים בשינוי המשמורת, בהוצאת הקטינות ממשמורת, בהשמתן לתקופת מה בקלט חירום ובמקום האם לא הייתי "בונה" על חוסר האונים של בית המשפט.

אני מתיר פרסום החלטתי זו, ללא פרט מזהה כלשהו אודות הצדדים.

<#3#>

ניתנה והודעה היום כ"ג חשוון תש"פ, 21/11/2019 במעמד הנוכחים.

ארז שני, שופט

הורד קובץ

בעלי דין המבקשים הסרת המסמך מהמאגר באמצעות פניית הסרה בעמוד יצירת הקשר באתר. על הבקשה לכלול את שם הצדדים להליך, מספרו וקישור למסמך. כמו כן, יציין בעל הדין בבקשתו את סיבת ההסרה. יובהר כי פסקי הדין וההחלטות באתר פסק דין מפורסמים כדין ובאישור הנהלת בתי המשפט. בעלי דין אמנם רשאים לבקש את הסרת המסמך, אולם במצב בו אין צו האוסר את הפרסום, ההחלטה להסירו נתונה לשיקול דעת המערכת.

Disclaimer

הודעה

באתר זה הושקעו מאמצים רבים להעביר בדרך המהירה הנאה והטובה ביותר חומר ומידע חיוני. עם זאת, על המשתמשים והגולשים לעיין במקור עצמו ולא להסתפק בחומר המופיע באתר המהווה מראה דרך וכיוון ואינו מתיימר להחליף את המקור כמו גם שאינו בא במקום יעוץ מקצועי.

האתר מייעץ לכל משתמש לקבל לפני כל פעולה או החלטה יעוץ משפטי מבעל מקצוע. האתר אינו אחראי לדיוק ולנכונות החומר המופיע באתר. החומר המקורי נחשף בתהליך ההמרה לעיוותים מסויימים ועד להעלתו לאתר עלולים ליפול אי דיוקים ולכן אין האתר אחראי לשום פעולה שתעשה לאחר השימוש בו. האתר אינו אחראי לשום פרסום או לאמיתות פרטים של כל אדם, תאגיד או גוף המופיע באתר.